

målet om å gjøre tjeneste i nevrokirurgi til en frivillig del. Dette forslaget møtte motstand i flere fora, hvilket er legitimt i et demokratisk system. Påfallende var det imidlertid at motstanden var sterkest i Overlegeforeningen, og at Overlegeforeningen ikke rådførte seg med de medlemmer dette berører, deres rådgivende organer eller forening.

Sentrale ressurser i fagmiljøet overkjøres altså uten å ha vært konsultert. Dette oppfattes på grasrota som en utålelig organisatorisk maktarroganse.

Jeg nevner denne saken for å illustrere mitt hovedpoeng: Legeforeningen er i dag i for stor grad basert på yrkesforeningene. Dette systemet appellerer til en liten politisk aktiv gruppering, mens det store gross følger taust og passivt med. Resultatet blir farseaktige landsmøter der Hordalands-benken og Yngre legers forening kappes om punktum og komma, mens flertallet saktmodig strør sand på sentralstyrets innstillinger.

Mens vi på denne måten har brukt år og ressurser på endeløse diskusjoner om parenteser i vår utdanningsmal, setter Nasjonalt råd for spesialistutdanningen i prøve en ny mal for utdanning innen ortopedi i Midt-Norge uten å spørre Overlegeforeningen, spesialitetskomiteen eller fagmiljøene.

Man har altså en organisatorisk situasjon som i teorien holder demokratiske mål, men som i praksis skårer elendig. I mellomtiden ser eksterne aktører sitt snitt til å kapre innflytelse. Alt mens medlemmenes lojalitet prøves hardt.

En organisasjonsdebatt er definitivt på sin plass. Jeg foreslår at Legeforeningen forankrer større deler av sitt engasjement der medlemmene lever, nemlig i faget.

Oslo

Henrik Hofgaard

Presidenten svarer:

Legeforeningen må gjøre noen viktige valg. Det viktigste er nettopp det Henrik Hofgaard peker på: Skal Legeforeningen fremstå som en samlet profesjonsforening med forankring i faget, eller skal vi utvikle gruppeinteressene i en alles kamp mot alle? Jeg håper det kommende landsstyremøte vil ta aktiv stilling til dette grunnleggende spørsmålet og ikke bare saktmodig strør sand på de innstillinger som måtte foreligge.

Oslo

Hans Petter Aarseth
Den norske lægeforening

Annonse